REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.

Inserate
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următoarele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Golberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).

Preţul inserţiunilor: o serie garmond pe o coloană 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXX.

„GAZETA“ iese în fiecare zi

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şase lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şase lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la toate oficiile poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectorĭ.

Abonamentul pentru Braşov;
Administraţiunea, Piaţa mare târgul Inului Nr. 30. etagiu I. Pe un an 20 cor., pe şase lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul acasă: Pe un an 24 cor., pe şase lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele, cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 58. Braşov, Miercurĭ 14 (27) Martie 1907.

Situaţiunea în România.

Turburările ţărăneşti au accelerat isbucnirea crizei ministeriale române, care se pronunţase mai dinainte, dar se aplanase în timpul din urmă. Ministeriul Cantacuzino şi-a dat demisiunea, ear Regele a însărcinat cu formarea noului cabinet pe şeful partidului liberal, d-l Dimitrie Sturdza. Acesta a fost primit în audienţă Duminecă seara la 6 oare când a şi prezentat Regelui lista noului ministeriu, care fù aprobată. Despre compunerea ministeriului am raportat deja amănunţit în numărul trecut al foaiei noastre.

Incă de Sâmbătă se vorbea în capitala română, că d-l Cantacuzino a anunţat Regelui, că cabinetul are intenţiunea de a se retrage. Se zise că se va forma un ministeriu de coaliţiune, în care vor intra conservatori, junimişti şi liberali şi că acest ministeriu va fi însărcinat cu marea şi greaua problemă a soluţiunei chestiunei ţărăneşti prin reforme sociale şi economice. După o altă versiune cu reformele avea sà fie însărcinat un guvern compus numai din conservatori şi junimişti.

Criza ministerială s'a rezolvat însă, după cum văzurăm, altfel. Din discursul ce l'a ţinut d-l Emil Costinescu, în şedinţa de Vineri a camerei, discurs pe care l'am adus eri în rezumat, respiră deja credinţa în apropiata venire la putere a partidului liberal. D. P. P. Carp a zis cu privire la aceasta în şedinţa din ziua următoare a camerei: „Aţi auzit părerile d-lui Costinescu. Aceste sunt părerile partidului liberal, care poate mâne va fi la cârmă“.

Aşa s'a şi întâmplat.

D-l Costinescu, care este acum membru al noului cabinet, prevăzând greutatea cea mare ce se naşte pentru ori-ce guvern în faţa celor ce se petrec azi în ţeară, a vorbit de „o situaţiune teribilă, despre care nu se ştie unde va ajunge“.

In ziua când s'a format noul guvern circulau faimele cele mai neliniştitoare în capitală. Sosiseră ştiri din districtul Teleorman, că ţăranii de acolo s'au răsculat şi au atacat mai multe moşii şi pe arândaşii lor. Ba se lăţise chiar faima, că din judeţul Vlaşca au pornit mai bine de două mii de ţărani înarmaţi, cari se apropie de Bucureşti. La încordarea spiritelor a contribuit şi faptul, că în suburbiile Văcăreşti şi Dudeşti, unde locuesc mai cu seamă jidani, au fost concentrate numeroase trupe spre a preveni ori-căror escese, ce ar putea isbucni în acele părţi ale oraşului.

Marea îngrijire, ce a cuprins poporaţiunea ţării din cauză că răscoalele ţărăneşti n'au putut fi încă potolite, ci par a creşte şi a se estinde şi în alte districte, cu toate măsurile severe ce s'au luat din partea guvernului prin mobilizarea şi dirigearea de forţe militare însemnate la punctele cele mai primejduite, se reflecteazā fireşte mai mult asupra vieţei din capitală, unde sunt concentrate şi firele comerciului, care sufere cumplit în urma turburărilor.

Pagubele, ce le-au cauzat deja până acuma comerciului aceste turburărĭ, în urma cărora mulţĭ moşierĭ carĭ aveau legăturĭ cu centrul au fost nimiciţĭ şi multe întreprinderĭ agricole au fost grav compromise, sunt enorme. Se şi simte prin faptul, că valorile publice şi mai ales acţiunile băncilor au scăzut deodată în mod foarte simţitor. Era de prevăzut, că evenimentele din Moldova de nord vor produce mare panică între toţĭ oamenii de afacerĭ şi vor avea o influinţă stricăcioasă peste tot asupra raporturilor de credit cu multele lui ramificaţiunĭ. Sunt comercianţii din târguşoarele şi oraşele devastate şi sunt arândaşii mai cu seamă, carĭ trebue să recurgă la credit pentru ca să-şĭ poată continua comerciul, ear arendaşii să-şĭ poată plăti arenzile cele marĭ şi e firesc lucru, mai ales până ce nu se va restabili ordinea şi nu vor fi suprimate răscoalele, ca creditul să fie tare restrâns, ba celor mai mulţĭ chiar cu totul refuzat, mai ales de către casele comerciale din străinătate. Toate aceste fenomene la olaltă au produs situaţiunea critică comercială, care deşteaptă atâtea îngrijirĭ la mic şi mare.

Ţara abia s'a fost recules în anii din urmă după o criză grea financiară şi economică şi toţĭ au recunoscut, că financele ţării au luat un avânt ne mai pomenit.

Eată de ce situaţiunea ţării este aşa de critică şi de ce trebue să dorim ca noului guvern să-i succeadă a pune capăt cu o zi mai curând dizordinei, ce s'a lăţit prin districtele României, ca să se facă linişte şi să poată procede cu toţii la opera cea mare a îmbunătăţirii soartei ţăranului.

Audienţa lui Wekerle la Viena ce a avut'o zilele aceste la Majestatea Sa e viu comentată în foile din Viena şi Budapesta. Se crede că ministrul-preşedinte ungar a voit să convingă pe monarch, că nu se poate încheia pactul pe timp mai îndelungat ca pe zece ani, adecă până la 1917. Dar şi pentru o astfel de învoială pe timp mai scurt şansele sunt rele. De aceea foile guvernului şi cei din jurul lui Wekerle au început să vorbească de posibilitatea *menţinerii reciprocităţii până la 1917.* Cu alte cuvinte să rămână până atunci toate încurcate, cum au fost în anii din urmă.

Negocierile pentru pact se vor continua la 8 Aprilie, când miniştrii ungari vor pleca la Viena în scopul acesta.

Contra proiectului Apponyi. Credincioşii gr. cat. români ai parochiei Şimleul-Silvaniei au trimis camerei ungare un protest energic în chestiunea proiectului şcolar al ministrului Apponyi. Protestul e semnat de un număr mare de parochieni.

Papa şi glagolica. Se scrie din Agram că dojana ce a dat'o monarchul deputaţiunei dietei croate, a cauzat între Croaţi mare decepţiune, întru cât adecă s'a referit la acţiunea în favoarea glagolicei (a liturghiei vechi slave). Toţi erau convinşi că liturghia veche slavă se va putea introduce în toate bisericile slave şi se bazau pe atitudinea papei Piu X, care nu e contra glagolicei şi stărue de prezent în direcţia de a se uni bisericele ortodoxe cu cea catolică, care scop îl vede promovat prin introducerea glagolicei.

Papa să fi adresat capilor creştinilor ortodoxi şi adecă procuratorului suprem al sf. sinod în Persburg şi patriarchilor de la Constantinopole şi Erusalim scrisori autografe, în care a sulevat ideia uniunei acestor biserici cu bisericile catolice. In urma acestei atitudine a papei se zice că s'au angajat şi episcopii dalmatini pentru introducerea glagolicei.

Pe lângă Croaţi cer acuma şi Slovenii introducerea glagolicei pentru toate bisericele sud-slavice. Dieta din Leibach a primit o moţiune în senzul acesta, alăturându-se astfel la postulatele Croaţilor.

Chestia ţărănească în camera română.

(Continuarea discuţiunei budgetare.)

N. *Filipescu*: Voiŭ urma calea trasă de d-l Costinescu. Voiŭ vorbi de chestia ţărănească. Sunt de acord cu d-sa că trebue să se pedepsească măsurarea greşită, cu intenţii greşită.

I. T. *Florescu*: Este o asemenea prevedere în lege.

N. *Filipescu*: Poate să fie. In orĭ-ce caz nu se aplică riguros. Şi eu am măsurat, prin argaţii mei, greşit, fără intenţie rea, fără ca vre-un argat de al meu să fi fost pedepsit vre-odată. Totuşĭ la moşia mea sunt cele mai uşoare tocmelĭ agricole. Ar fi un ideal ca munca ţăranilor să se poată plăti în banĭ. Aceasta însă nu s'ar putea uşor obţine.

Instrumentul necesar al orĭ-cărei bune reforme ar fi: administraţie bună. Pentru a se ajunge la o bună administraţie, ar trebui să se ia din mânile reprezentanţilor ei puterea de a aplica legile.

Noi credem că ar trebui să se dea fie-cărei comune câte un notar. Şi aceasta n'ar necesita o cheltuială mai mare de un milion pe an.

N. *Cincu*: De unde să-i luăm pe aceştĭ notarĭ.

N. *Filipescu*: Nu dintre titraţĭ. Ar trebui un funcţionar rural, cu aceiaşĭ cultură ca şi învăţătorul, dar care în loc de un curs de pedagogie să fi urmat un curs de administraţie.

Ar trebui înfiinţarea monopolului beuturilor spirtuoase numai la ţară, pentru ca astfel să se îndepărteze cârciumarul de

---

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Pe ţărmurul mării.

»Scoală, Dumitrică, scoală! Spuneai, că mergi la Sulina cu mine. Ia scoală de vezi ce bine o să-ţi pară, cum ai să te bucuri la urmă de hărnicia ta. Până prind boii şi-i înjug să fii îmbrăcat şi spălat, auzi neică? Scoală!«

Le la prima vorbă am tresărit. Era vocea lui nea Filip, baciul nostru, care des de dimineaţă, când stelele încep a-şi pierde vioiciunea sclipelii veni la pologul meu din dosul stânii de lângă malul mării să mă trezească după cum ne fusese vorba.

»Numai decât nea Filipe«, fu răspunsul meu. Un puternic »scoală!« să mai auzi şi apoi încetul cu încetul dispare sunetul paşilor săi greoi.

Rămăseiu singur. Deschiz ochii şi mă uit în juru'mi, neîndrăznind a mă mişca din locu-mi, atât era de plăcută dulcea toropeală a somnului. Şi în mine se băteau în capete două lucruri: să mă ţiu de cuvântul de eri, sau să gust şi mai departe dulceaţa somnului de dimineaţa. O întâmplare pentru mine şi în special pentru momentul de atunci destul de serioasă şi importantă decise soartea luptei în favorul primei păreri:

La slaba lumină a zorilor de zi văd deasupra capului meu vre-o trei patru ţânţăraşi şi sătui de sângele meu dormind cu picioarele încurcate în ţăsătura fină a pologului, în vreme ce vre-o alţi doi manevrau bâzăind la stânga şi la dreapta. Spre nenorocul lui propriu unul dintre ei află cu cale a se pune să dejuneze pe mâna mea scoasă din ţorţorii ţolului. Am suferit ca românul până s'a umplut paharul şi atunci cuprins de o îndreptăţită răsbunare cu cealaltă mână izbiiu cu forţă, turtind sub lovitura-i duşmanul meu obraznic.

Faptul acesta mă scoase din toropeală şi mă treziiu de-abinele. Desprinzând pânza pologului scot capul afară. Luceafărul era pe asfinţite, liniştea văzduhului era rănită din când în când de sunetul argintiu al clopoţeilor de cioaie. Incetişor sufla vântul din spre mare, răsfirându-mi părul nepieptănat.

Imi strâng pologul, pun beţele şi alte acareturi ale lui de oparte şi încet, încet cu hainele în subţioară calc iarba încărcată cu rouă bogată. Lăbuş şi Griveiu îmi făcură primire călduroasă sărind cu dragoste înainte-mi, în mers cercând să-mi lingă mânile. Vacile porniră la opreală, bătătura era goală. Fumarele stau părăsite. Intru în colibă. Negoiţă mânzărarul îmi toarnă din cana de tinichea să mă spăl şi repede apoi m'am îmbrăcat. Dar atunci pas de mai eşi din colibă, cânii lătrau îndârjiţi la mine, vacile făceau ochi mari, trăgându-se în lături, atât de străine le erau hainele negre, iar raţele şi găinile făceau o larmă infernală. Cânii înţeleseră mai întâi gluma şi cu gugulituri cătau să-şi repare greşala. Raţele rămaseră şi mai departe în rătăcirea lor.

Căruţa fu adusă în faţa colibii: nea-Filip împarte comenzi la mânzărari, aducând spre căruţă boii legaţi cu funia pe după coarne.

»E gata tot. Hai în căruţă Dumitrică«. Hăis şi cea, şi de-acuma înainte cale lungă să ne-ajungă. Incet, încet înaintează boii, luând-o de-adreptul prin iarbă spre malul mării, rupând în drumul lor din când în când câte-o gură de iarbă, fapt la care nea-Filip se cătrănia urît de tot. In urmăne lăsăm coliba noastră cu clăile de fân şi puţul, pe creasta căruia stă o cioară dusă pe gânduri. Pupezele cu penele lor pestrişoare ţopăe în jurul nostru, berzele cu pas de filozof cu adâncă seriozitate se plimbă cu privirea în spre pământ, iar rîndunelele umplu aerul cu ciripitul lor primăvăratec.

De-asupra ierbei înrourate ici şi colo petece de ceaţă se ridică. Roşaţa de la răsărit se face tot mai mare. Ne apropiem de băncile de nisip de pe malul mării, peste cari trecem hâlţănindu-ne în sus şi în jos.

Inaintea noastră e marea. Căruţa lasă urme adânci pe nisipul adus de flux. Valurile mării legănându-se se alungă de departe, la margine ajungând cu cadenţate plezniturі se sfârşesc în spume, cari în zadar cearcă să iasă din albia mării. Departe-n răsărit ceaţă deasă rozie acopere orizontul, pe după care soarele îşi face regulata eşire triumfală. Mă pun pe brânci pe fânul din dricul căruţei şi mă uit, cercând a străbate cu ochiul ceaţa rozie, care din ce în ce tot mai subţire se face. Deodată, un mănunche subţire de raze roşietice străbate atmosfera! Lumina învinse; printr'un petec al pânzei de ceaţă soarele îşi trimise primii crainici ai izbânzii. Un fior de viaţă par'că pătrunsese atunci întreagă firea.

Pasările de mare sburau vesel pe deasupra valurilor. Rândunelele tae cu aripioarele lor musculoase creasta valurilor puţin cam agitate, a căror umbră tot mai pronunţată se face, vulturi dau târcoale trufaşe, boul de baltă cântă răguşit, stârcii se milogesc unul către altul, numai raţele ostenite de chefu1 nocturn se ridică domol din luminişurile de baltă.

Greoiu alunecă căruţa. Cârdurile de pasări de mare, ce stau grămădite pe câte un hoit de delfin, cu multă supărare între

la sate. Trebue să ajutăm accesiunea țăranului la proprietăți prin credite cu bază sănătoasă. Țin însă să adaug că aceasta ar fi cea mai slabă din măsurile pentru îndreptărea stărei de lucruri de azi.

De la 1889 s'a dat aproape un milion de pogoane de pământ țăranilor și totuși nimic nu s'a făcut. Legea băncei agrare, dacă s'ar împinge mai departe, până acolo încât să zdruncine marea proprietate, vom ajunge să vedem pe țăran în sapă de lemn și nevoit să emigreze ca în Ungaria.

Chestiunea țărănească nu se poate rezolva decât printr'o stăruitoare acțiune care să îmbrățișeze toate formele acestei chestiuni.

O reformă modestă ar fi selecțiunea cerealelor, din care s'ar putea obține în în zece ani 40 milioane pentru țărani. Trebue să scoatem din mintea țăranului ideia, ce și-a făcut el de casa rurală. Trebue să păzim să nu se pulverizeze marea proprietate. De aceia propunem indivizibilitatea pământului, rămânând să arătăm mijloacele de despăgubire a comoștenitorilor. Eu personal mai cred că ar trebui să înlesnim putința pentru comune de a crea pășuni comunale, măcar pentru vitele de lapte. La aceasta s'ar putea ajunge dacă s'ar putea avea câte 50 pogoane de pășune de fie-care sat. Aceasta s'ar putea face întâiu cu ușurință pe moșiile statului, pe ale Eforiilor, (acolo unde sunt pământuri ale bisericilor etc.

In principiu pentru noi, chestia țărănească e mai mult o chestiune de producție decât repartiție. Nu e vorba de deplasarea avuțiilor ci de îmbogățirea mijloacelor de producțiune. Țăranii trebue să dovedească întâiu. că știu să muncească pământul. Țaranul nostru — fenomen unic — cumpără legume. El nu știe să cultive legume. Ferma de la Laza și Stiidina nu pot fi de nici un folos țăranului. Lui îi trebuie ferme model mici țărănești.

Cred că trebuie să se ajute nu numai cultura de grâu și porumb, de aceea trebuie să se ajute, prin subvențiuni meritate, opera cooperativelor agricole. Trebuie să se ajute și industria de a întra în obiceiurile țăranilor.

Așî propune chiar, pentru încurajarea industriilor mari în țară, să se prevadă în legea industriei, scutiri pentru înlesnirea industriilor agricole. Propun să se legifereze monopolul rectificărilor alcoolului.

Cred că prin tovărășia muncei industriale și agricole la țară s'ar putea înrâuri în mod folositor asupra chestiunei țărănești.

Despre chestiunea cea acută nu vreau să vorbesc acum. In momentul de față trebuie să se restabilească liniștea. (Aplauze)

Răscoalele țărănești în România.

Răscoalele țărănești din România iau o întindere tot mai amenințătoare îndeosebi în Muntenia și Oltenia.

Iată știrile mai nouă ce ne sosesc:

Din județul Vlașca. Sâmbătă noaptea un mare număr de țărani din Teleorman au venit în județul Vlașca și au devastat și dat foc mai multor proprietăți. *Au dat apoi foc comunelor Cosmești, Comoara și Blegești.*

O altă ceată de peste 2000, cu steaguri roșii în frunte, au venit la Petroșani și au devastat palatul prințului Știrbey, au distrus și au dat foc curței și pătulelor și au trecut apoi la Găngani și au devastat și dat foc proprietăței Cazacu. Au trecut apoi în comuna Arsache, au luat cu asalt primăria, au gonit telefonista, au devastat primăria și apoi au dat foc caselor proprietatea Lahovary. Arendașul Ioanid a fugit.

A sosit compania 10 din cavalerie. Căpitanul Petala și procurorul Marcovici au încercat să parlamenteze cu răsculații, dar nu au reușit, și chiar în acel moment țăranii voiau să dea foc caselor arendașului Ianculescu. Armata a intervenit însă apărând casa.

Atunci s'a încins o luptă crâncenă. 2000 de oameni într'o furie nebună au înaintat asupra armatei lovind în soldați cu topoare și ciomege. Armata a tras salve. S'a încins o încăerare groaznică, în care au căzut mulți morți și răniți.

Armata terminându-și cartușele s'a retras. A sosit apoi o companie de infanterie sub comanda d-lui căpitan Ionescu. S'a încins o nouă luptă și cavaleria s'a înapoiat la Giurgiu. Răsculații au dat apoi foc casei arendașului Ianculescu. Ei amenință că vor întra în Giurgiu.

O altă ceată a venit la Cacaleți, moșia deputatului Stefan Pop. Aici se află o companie din infanterie, sub comanda căpitanului Mărculescu, care a apărat curtea. *A avut loc o luptă grozavă. Răsculații dădeau cu topoarele în soldați. Locotenentul Dumitriu a fost rănit. Armata a tras salve Numărul morților nu se știe.*

Din județul Dolj. Un număr de 30 din capii revoltelor din com. Livezile și Podari au fost arestați și aduși în Craiova sub escortă de artileriști. La sosirea procurorului general Gârleșteanu, însoțit de 3 baterii călărețe, răsculații cuprinși de panică s'au retras. Ei au revenit însă înapoi încercând să opue rezistență.

După somațiile legale *artileriștii au tras focuri. Dintre răsculați sunt unii răniți mortal.*

Din Galați. In fața palatului administrativ a avut loc Duminecă o mare încăerare. Se adunase un mare număr de mahalagii pe lângă țăranii ce veniseră. Prefectul și colonelul Deșliu au încercat să-i liniștească pe cale pacinică, propunându-le să trimeată o delegație; țăranii au refuzat să asculte de sfaturile ce li-s'a dat și atunci *după somațiile legale a urmat comanda de foc. Au căzut 12 morți.*

Din județul Teleorman. La *Țigănești* a fost ucis arendașul Gabrielescu. La *Alexandria* a fost adus noaptea trecută în agonie arendașul Carpeneanu din Țigănești. La *Brânceni* moșia d-lui Vovoreanu din Craiova, a fost ucis d-l Comis, care a voit să apere familia d-lui Razis, administratorul moșiei. Pătulele cu grâne, magazinele și locuința au fost incendiate. La *Deparați*, d-l Dim. *Vetra*, proprietarul moșiei a fost omorât.

Numeroase proprietăți au fost complect devastate.

Moartea fostului procurator suprem al bisericei rusești Pobjedonoszew.

Sâmbătă seara a încetat din viață fostul procurator suprem al bisericei rusești Constantin Petrovitsch Pobjedonoszev în etate de 80 ani, unul din cei mai strașnici susținători și propagatori ai autocrației rusești, care sub țarii Alexandru III și Nicolae II a jucat rolul cel mai influent în politica interioară a imperiului moscovitic. După suprimarea răscoalei din Polonia, anul 1863, Pobjedonoszew a ajuns la curtea țarului Alexandru II instructor al marilor duci Alexandru și Wladimir, în care calitate i-a succes a exercita o influință mare îndeosebi asupra marelui duce Alexandru, țarul de mai apoi Alexandru III.

In timpul acesta s'a ivit la curtea rusească reacțiunea, în a cărei serviciu se puse Pobjedonoszew cu trup și cu suflet, ajungând în curând prin calitățile sale de orator și politician iscusit, un factor de mare importanță. Deja în anul 1872 a fost numit membru al consiliului imperiului, fiind însărcinat cu funcțiuni înalte politice și legislative.

Politica reacționară a guvernului rusesc în anii 70 a avut drept urmare ivirea mai pronunțată a mișcărei revoluționare în Rusia. Se înființaseră partide nouă revoluționare, cari căutau să constrângă pe țar, a pune în executare reforme liberale. La ordinea zilei erau atentatele, cari produseră la curte și în societatea înaltă mare neliniște. In aceste momente Pobjedonoszew se uni cu Katkow și cu contele D. Tolstoi, ministrul de interne de mai târziu, pentru a împedeca pe țarul Alexandru III de a face concesiuni revoluționarilor și pentru al îndupleca de a lua măsuri represive. Aceasta și succese pe deplin lui Pobjedonoszew.

In anul 1880 Pobjedonoszew a fost numit procurator suprem al sf. sinod, prin care numire ajunsese la o influință și mai mare. Contele Loris-Melikow, care devenise șeful politicei interioare rusești, un om cu vederi mai liberale, care voia să inițieze o politică mai conciliantă, a fost împedecat de către Pobjedonoszew, care a zădărnicit ori-ce încercare în direcția aceasta.

După moartea tragică a Țarului Alexandru III, care cu o oră înaintea asasinărei sale, sancționase un proiect de constituție ce i-l'a presentat Loris-Melikow, influința lui Pobjedonoszew devenise și mai păgubitoare pentru chestiunea progresului. El a știut să zădărnicească punerea în aplicare a acestui proiect de către Țarul Alexandru III.

Guvernarea acestui Țar a fost întru toate influențată de Pobjedonoszew. Toate măsurile reacționare s'au luat la inițiativa lui Pobjedonoszew, deasemenea și sub guvernul țarului actual Nicolae.

Luând revoluțiunea o estindere tot mai amenințătoare, Pobjedonoszew a trebuit să se retragă la 1 Noemvrie 1905 sub presiunea opiniei publice. Dar și după această dată a încercat să influențeze în favorul reacțiunei. Duma și reformele liberale ale Țarului Nicolae i-au fost un spin în ochi și a încercat pe toate căile să le zădărnicească.

Ca profesor de drept a scris numeroase opere de importanță și valoare. In scrierile sale bisericești a preamărit formele bisericești bizantine. El ura toate ideile moderne.

Cu moartea lui Pobjedonoszew dispare unul din cei mai marcanți purtători ai tradițiunilor țarului Alexandru III.

Petrecerea din 9 Martie a tinerimei universitare române din Budapesta.

Budapesta, 22 Martie 1907.

Am așteptat să văd cum se va tranșa neînțelegerea iscată cu ocaziunea aranjărei așa numitei »șezătoare«. Acuma după-ce m'am convins că mai mult ambiții personale au fost în joc, trec peste aceasta și mă voiu ocupa numai cu partea muzicală a seratei, care a fost adevăratul punct de atracție.

Voiu începe cu serata etnografică. O frumoasă și norocoasă ideie a avut d-l Dr. *Tiberie Bredicean* când a alcătuit acest »Poem muzical«. E bine să culegem, să strângem tot ce e al nostru, ca să nu se peardă ci să se păstreze cu scumpătate pentru urmași.

Ar trebui d-l Bredicean să completeze acest poem, înrolând și jocurile Crișana și Timișana, iar mai presus de toate jocul nostru frumos de salon »Romana«, să nu lipsească. Lucrarea d-lui Bredicean, afară de preludiul, care-i ținut într'un caracter sentimental, este o alcătuire și regulare a melodielor și jocurilor naționale cunoscute din diferitele părți locuite de Români, atât din Banat cât și din Ardeal, și este menită a pune în evidență grația, eleganța, armonia formelor, frumsețea diferitelor costume, precisiunea mișcărilor, precum și cele mai nobile tradițiuni ale etichetei femeiești. Observ însă că Ardeleana, ce o are d-l Bredicean în lucrarea sa, nu e ritmul și melodia adevăratei Ardelene. Adevărata Ardeleană este aranjată de Perian și edată prin anii 70. S'au produs și patru cântărețe prea bine cunoscute publicului românesc, unele cu școală, altele cu mai puțină, dar toate și-au achitat rolul îndestul, așa încât mă simt dispenzat, de a căra picuri în marea laudelor, ceea-ce au făcut-o alții în abondență.

Și partea instrumentală a fost reprezentată prin solul de violină a d-lui V. *Drumar*, care pe lângă technica frumoasă ce o are, dacă ar avea și sentimentul recerut, ar fi un artist desăvârșit.

Tuturor acestora a premers ca punctul prim, cu care s'a început Concertul, corul tinerimei române aflătoare pe la universitatea din Pesta, care sub conducerea dibaciului dirigent Dr. L. Domide a ecsecutat pompoasa baladă de *I. Mureșianu* »Brancoveanul Constantin«.

Acesta a fost punctul de culminațiune muzicală. Muzica baladei m'a făcut și pe mine să iau peana în mână și să descriu după modestele mele puteri, impresiunea și bucuria ce am simțit-o la auzul muzicei acesteia clasice. — Nu ca diletant, nu ca esecutant, ci ca unul care în oare libere face studii serioase de muzică, voiu scrie. Am studiat classicii, romanticii și liricii muzicali, m'am ocupat și cu muzica veche a lui Palestrina și Scarlatti și am urmărit și pe puținii noștri componiști români, de aceea ca orientat în ale muzicei nu ca simplu raportor, voiu să-mi espun părerile și impresiile câștigate și formate la auzul Baladei »Brancoveanul«.

Ca structură balada e adânc dramatică, — sigur condusă de conținutul tragic, — starea sufletească, ambițiunea prematură, mânie, momente de înalte inspirațiuni, toate le auzim redate în musica iar mai presus de toate muzica doioasă, dulce, plină de jale, ca și care numai Românul o poate avea, să oglindează în fie-care tact de la început, unde se aud Turcii de departe cum se apropie cu un marș de locuința lui Brancovean, până la finalul impunător, unde se întrece corul cu fanfarele a vesti, că Brancoveanul a murit creștin.

Din toată compoziția baladei să poate vedea, că autorul ei e de o înaltă cultură musicală, de un talent deosebit. N'am cunoscut piese mai mari de ale d-lui Mureșianu, ci numai cele din »Musa Română«, cu cari mă delectez și îl admir pentru frumoasele piese de pian și pentru abundența ideilor; îl cunosc însă acuma, când am avut fericirea a auzi balada Brancoveanu și îl țin ca pe cel mai însemnat și mai original compozitor ce l avem astăzi. D-l Mureșianu cu balada s'a prezentat nu numai ca un adevărat componist talentat și rutinat, ci și ca un dester aranjator în ale instrumentării.

Amintesc pasagele de frunte ale baladei. Așa întroducerea cântării după corul prim, cu care Brancoveanul își scoală copiii anunțându-le venirea sultanului cu eniceri și tunuri mari, cât de bine esprimă durerea ce i-a cuprins inima la vederea Turcilor, ce duios întroduce oboiul acompaniat de corni, preluând după aceea melodia, vioarele în tempo lin și jalnic, — cât de frumos esprimă cornii prin *crescendo și decrescendo* acompaniat în trioluri de violini, valurile mării de la Stambul, unde a dus sultanul pe Brancoveni, — apoi culmea indignărei și a nestrămutatei credințe a nu-și lăsa legea, ce bine o esprimă prin *fa*-ul înalt al lui Brancoveanu.

Toate acestea și alte momente musicale, cari mai sunt în baladă, constituesc un întreg armonic, ici colea sguduitor impresionabil și plin de durere, ce numai în operile măeștrilor mari le mai găsești.

Balada d-lui Mureșianu merită a fi studiată cu deamăruntul și apreciată, după toate regulele muzicale. Voiu cerca să mi-o câștig și să scriu un studiu asupra baladei.

Mai amintesc, că toți cei de față, au rămas adânc impresionați de frumoasa baladă.

Laudă merită și Dr. *Domide*, care a știut să instrueze corul cu atâta esactitate. De altcum la serata aceasta s'au distins doi elevi ai d-lui Mureșianu Dr. Tib. Brediceanu și Dr. Leonida Domide, cari au conlucrat în sara aceea, unul ca compozitor, altul ca dirigent și cari au documentat că sunt vrednici elevi ai valorosului lor profesor.

Să înțelege, că după-ce s'a executat programul, a urmat dansul care a durat până dimineața.

Zen.

ȘTIRILE ZILEI.

— 13 Martie v.

† Frida de Seracin. In 2/15 Martie a. c., scrie »Foaia Diecezană«, după grele suferințe a răposat în Viena Doamna Frida de Seracin soția generalului de divizie (locotenent-marșal) Todor cav. de Seracin. Dorința ultimă a decedatei fiind, ca să fie îngropată după ritul soțului ei și să-și doarmă somnul veșnic lângă dânsul, rămășițele pământești, petrecute de duiosul fiu Alexandru, au fost aduse la Caransebeș Marți în 19 Martie și s'au expus pe catafalcul ridicat în naia bisericii Sf. Ioan din cimiteriul nostru, unde Mercuri în 20 Martie la oarele 3 d. a. s'a celebrat serviciul funebral prin Părintele protopresbiter Andrei Ghidiu azistat de preoții Stoian și Buru, fiind de față Prea Sânția Sa D-l Episcop Nicolae Popea, Inalt P. C. Sa Părintele Arhimandrit Filaret Musta, P. C. Sa Protosincelul Dr. Iosif Traian Badescu și o mulțime de stimători ai decedatei și numeros public. Răspunsurile funebrale au fost executate de corul elevilor dela institutul nostru teologic-pedagogic sub conducerea prof. A. Sequens. După terminarea serviciului divin, rămășițele pământești ale defunctei s'au așezat spre veșnică odihnă în cripta familiară lângă soțul ei, pe care l'a iubit atât de mult și căruia încă i-a fost soție credincioasă în întreaga viață. Dacă este adevărat, că femeia are influință mare

---

vii și îndelungate protestări ne fac loc, înălțându să pe o clipă deasupra capului nostru, pentru-ca depărtându-ne să-și reînceapă munca întreruptă.

Tot, ce e viu e agitat, tot ce-i viu se mișcă, tot ce simte se înveselește instinctiv; speranța atunci inundă pieptul bieților muritori, planurile omului atunci se par mai realizabile, așa de mare este divina putere a bătrânului soare. Lumina-i tot mai puternică se face, căldura-i inundează, încet se desprinde din negură și pornește pe drumul bătut de-atâtea, de-atâtea ori.

O, Doamne, câtă viață este în singurătatea aceasta. Hăis, hea, hăis, cea, nea-Filip îndeamnă boii din când în când. Să distreaza omul.

Căldura se face din ce în ce tot mai mare. Tăhunii bâzâe obraznici în jurul nostru.

Pleoscănitul monoton al valurilor, scârțăitul continuu al roatelor, bâzăitul tăhunilor și căldura, care din ce în ce tot mai de nesuferit se face, încet, încet dar sigur îmi pun la ispită pleoapele, cari după o slabă rezistență cedează. — — — —
— — — — — — — — — —

Sufletul își continuă activitatea în spălăcită împărăție a somnului....

(Va urma).

asupra gândirii, a sentimentelor și a faptelor unui bărbat, atunci despre venerabila matroană defunctă nu putem avea decât cuvinte de laudă și de admirațiune. — Ea, deși străină de neam și de lege, a stimat sentimentele bărbatului ei și a stăruit, ca alipirea către neam și către biserica noastră dreptmăritoare să o sădească și să o cultive și în inima fiului și a fiicelor sale, a dorit chiar ca și ea să fie înmormântată după ritul soțului ei, despre care știm, că în toată viața sa a fost credincios fiu al neamului și bisericei sale. Defuncta a fost germană de origine și născută în orașul Hamburg din Germania. Soțul ei făcuse cunoștință cu dânsa cu ocaziunea expedițiunii militare în contra Danemarcei la anul 1864, în care expediție căpitanul în statul major, Todor Seracin luase parte cu distincție.

Adunarea generală a fondurilor din Năsăud e convocată pe Joi, 28 Martie n. la oarele 9 a. m. în aula gimnaziului superior fundațional din Năsăud. La ordinea zilei sunt 6 puncte, între cari și rugarea profesorilor dela gimnaziul superior fundațional din Năsăud pentru îmbunătățirea plăților. Convocătorul e semnat de d-l Dr. D. Ciuta.

Distincție. D-l *Ioan Târnovan*, preot în Sânt-Lazar (Bihor), a fost decorat de Maiestatea Sa Monarchul cu crucea de aur pentru meritele câștigate pe terenul bisericesc.

Promoțiune. D-l Dr. Tit *Doroș*, fiul preotului din Sat-Slatina Ioan Doroș, a depus cenzura de advocat în M.-Oșorheiu.

Nou advocat român. D-l adv. Dr. Octavian *Utalea* ne aduce la cunoștință, că și-a deschis cancelaria advocațială în Rodna-veche (Ó-Radna).

Zilele negre pentru școalele românești din Sălagiu. Inspectorul reg. de școale, scrie »Gazeta de Duminecă«, cercetează toate școalele noastre confesionale, ca astfel apoi să-și poată face raportul către ministrul de culte. In zilele din urmă a umblat în cercul Crasnei și a Șimleului. Despre cele văzute și auzite și-a făcut raportul către comisiunea administrativă comitatenză, și din acest raport vedem că numai cu școalele din Hidig, Marin, Stârciu, Husasău, Sâg, Bănișor și Cizer este îndestulit, iar despre celelalte zice că sunt pe calea decadinței desăvârșite. Deodată raportează că a atras atențiunea forurilor noastre școlastice asupra neajunsurilor observate și dacă întrevenirea lui nu va avea rezultatul dorit, atunci le va declara de școale private (Zugiskola).

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat: dela D-na *Balașa St. Blebea*, Brașov, 20 cor., »*Mielul*«, cassă de păstrare în Poiana 20 cor., »*Cassa de păstrare*« din Sasca-Montană 20 cor., dela D-l *Aurel Nistor*, paroh în Arpatac, în loc de cunună pe sicriul iubitei sale sore *Victoria Gheaja n. Nistor*: 5 cor.

Primească marinimoșii donatori cele mai călduroase mulțumiri. *Direcțiunea gimn. gr. or. român.*

Necrolog. Vineri în 22 Martie a. c. a încetat din viață în Borgo-Tiha *Eugen Dologa*, școlar în cl. IV gimn. în etate de 14 ani. Inmormântarea a avut loc eri în cimiteriul gr. cat. din Borgo-Tiha. Pe defunctul îl deplânge Ioan Dologa, preot gr. cat. ca tată și Tiberia și Aurel ca soră și frate.

Grevă de foame. Din Petersburg se anunță că prisonierii politici din închisoarea Kresty, au hotărât o grevă de foame. Ei cer să li-se dea permisiunea de a se preumbla de două ori pe zi și să citească ziare. Greva de foame amenință de a lua proporțiuni colosale, deoarece în această închisoare se află o miie de prisonieri politici.

Dela corporațiunea meseriașilor din Brașov primim spre publicare următoarele: Președintele corporațiunei de meserii roagă pe onor. meseriași, cari aparțin acestei corporațiuni de-a lua în primire adeverința de membru dela d-l George Cioma, și a plăti acestuia și tacsa de înscriere de 2 cor. In caz contrar presidiul va fi silit a purcede conform legei.

Adunarea generală a „Albinei“.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

Sibiiu, 24 Martie 1907.

Sâmbătă la 23 c., s'a ținut în Sibiiu a XXXIV-a adunare generală ordinară a acționarilor primului nostru institut de bani; au participat în total 50 acționari, cari au reprezentat 2195 acții cu 405 voturi.

Adunarea generală a fost prezidată de venerabilul domn *Iosif Șt. Șuluțiu*, care a numit notar pe d-l *Dr. T. Brediceanu*, iar verificatori ai procesului verbal și scrutinători de alegere pe domnii *Dr. Vas. Bologa* și *Dr. Miron E. Cristea*. Ca referent a funcționat d-l *Parteniu Cosma*, directorul executiv al institutului.

S'a primit cu aprobare raportul direcțiunii asupra anului de gestiune 1906, cetit de referent, și după-ce adunarea generală a exprimat condolența sa prin sculare pentru răposatul membru al direcțiunii Petru *Nemeș*, s'a aprobat bilanțul încheiat cu 31 Decemvrie 1906 și s'a votat atât direcțiunii, cât și comitetului de supraveghiare absolutoriul pentru gestiunea lor pe anul expirat.

Profitul net de C. 266,633.70 realizat conform bilanțului și suma de C. 16,000 destinată pentru scopuri culturale și de binefacere s'a hotărît a se distribui în senzul propunerii direcțiunii precum urmează:

Dividenda și supradividendă C. 168,000; 18% tantiemă statutară (§, 62 *b*, *c*, *d*, *e*, *f*) membrilor direcțiunii, comitetului de supraveghiare și funcționarilor institutului Cor. 37,194·12; Remunerațiune funcționarilor fără drept la tantiemă și servitorilor C. 2,466; Pentru scopuri culturale și de binefacere C. 16,000; Fondului de penziuni al funcționarilor C. 10,000; Fondului special de rezervă restul de C. 32,979.58.

Cuota culturală și de binefacere: Contribuire la fondul întemeiat și administrat de Conzistoriul archidiecezan din Sibiiu în scopul întregirei la 8 clase a gimnaziului inferior gr. or. din Brad C. 10.000 în 5 rate à C. 2000, rata I. C. 2000; La fondul mesei studenților, întemeiată și susținută de institut C. 6000; Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român: *a*) la fondul »Muzeului etnografic« C. 1000, *b*) la fondul Internatului de băieți, administrat de institut C. 1000, *c*) la fondul »G. Barițiu« pentru revista »Țara noastră« C. 500; Școalei pentru economia și industria de casă a Reuniunii femeilor române din Sibiiu, C. 1000; Școalei elem. de fete a aceleaș reuniuni, C. 600; Reuniunii române de muzică din Sibiiu, C. 200; Reuniunii române de agricultură din Sibiiu, C. 200; Reuniunii sodalilor rom. din Sibiiu pentru fondul mesei învățăceilor, C. 100; Reuniunii pompierilor din Sibiiu, C. 100; Reuniunii pentru înfrumsețarea orașului Sibiiu, C. 100; Reuniunii hygienice din Sibiiu, C. 100; Gremiului comercial din Sibiiu, C. 100; Internatului Reuniunii femeilor române din Brașov, C. 400; Asociaț. pentru sprijinirea învățăceilor și sodalilor rom. din Brașov, C. 200; Reuniunii de muzică din Brașov, Cor. 200; Reuniunii pentru înfrumsețarea orașului Brașov, C. 100; La fondul studenților morboși din Brașov, C. 200; La fondul studenților mizeri din Blaj, C. 200; Fundațiunii studenților din Brad, C. 200; Tinerimei universitare din Budapesta (»Petru Maior»), C. 200; Tinerimei universitare din Cluj, C. 200; Internatului gr. or. din Beiuș, C. 200; Reuniunii fem. rom. din Deva pentru atelierul industriei de casă, C. 200; La dispoziția direcțiunii, C. 700.

Dividenda anului 1907 s'a fixat astfel cu 14% = C. 28 de cupon și se poate ridica imediat după adunarea generală. Tot neschimbat a rămas și prețul marcelor de prezență pe 1907, adecă C. 10, atât la Centrală, cât și la Filială.

A urmat la ordinea zilei punctul cel mai însemnat al acestei adunări generale: *urcarea capitalului societar* la C. 2.400,000, duplul celui de pân' acum. Adunarea generală a primit cu însuflețire propunerea direcțiunii autorizându-o a emite prospectul necesar în senzul propunerii prezentate. Conform acesteia se vor emite *6000 acții nouă de câte C. 200*, asupra cărora au drept de preferință acționarii de până acum și anume pentru atâtea acții nouă, câte vechi au pe numele lor. Prețul de emisiune este C. 200, care se va plăti în 5 rate trilunare cu începere dela 1 Iulie 1907. Terminul pentru prima optare este 15 Iunie 1907; acțiile ce nu se vor subscrie până la acest termin se rezervă tot acționarilor vechi, dar cu prețul de C. 400.

Asemenea a primit adunarea generală toate propunerile direcțiunii privitoare la modificarea statutelor și a statutelor fondului de penziune, modificări necesitate de urcarea capitalului. Fondul de penziune al funcționarilor a fost decretat ca proprietate a societății, garantându-se toate drepturile de până acum ale funcționarilor asupra acelui fond și asigurându-li-se penziile, chiar și în cazul când veniturile fondului n'ar fi suficiente spre acest scop.

In fine adunarea generală la propunerea direcțiunii a prolongit cu 10 ani terminul fixat de adunarea generală din 1897 pentru *înființarea unui internat de băieți în Sibiiu*, pentru care s'a votat atunci din incidentul jubileului de 25 de ani de existență a acestui institut suma de C. 40,000.

Ca ultim punct al ordinei de zi a urmat alegerea a doi membrii în direcțiune în locul răposatului Petru Nemeș și a d-lui Alex. Lebu, al căruia mandat a expirat.

Ordonându-se votare secretă cu ședule a fost ales resp. reales d-l *Simion Damian*, advocat în Brașov și d-l *Alexandru Lebu*, mare proprietar în Sibiiu.

P.

Din Macedonia.

Moartea unui vestit șef de bandă.

Bulgarii Macedoneni — scrie »Rom. dela Pind« — sunt consternați, iar gazetele din Sofia îi reproduc fotografia și publică lungi articole elogioase pentru vestitul șef de bandă Mitru Vlahul, cum îi ziceau Bulgarii, sau Mitru Pangiar, cum se numea el în realitate. Și au toată dreptatea Bulgarii să plângă această moarte, ale cărei urmări sunt din cele mai rele pentru cauza revoluționară bulgărească.

Mitru era un erou în toată puterea cuvântului. era singurul de al cărui nume tremurau Grecii și care mai ținea cu succes steagul revoluțiunei bulgărești din Macedonia.

Născut în 1873 din părinți Români Fărșiroți din Pleasa, păstor ca și tatăl său, el dela vârsta de 19 ani, schimbă cârligul pentru pușcă și luă drumul codrilor. Ajungând în contact cu șefii revoluționari bulgari, el îmbrățișă ideile acestora și se angaja în organizațiunea revoluționară.

In scurtă vreme e făcut șeful unei bande din ținutul Castoriei. Nu învățase carte multă, dar avea o inteligență, o tactică și mai presus de toate, un curagiu supraomenesc, care a făcut ca faima despre isprăvile sale să ajungă în toate colțurile Turciei. Când isbucnește revoluțiunea bulgărească din 1903, Mitru ia o parte din cele mai active la dânsa și e rănit în două rânduri.

Dar rolul cel mare, calitățile sale, vitejia, devotamentul său pentru idealul ce-și alesese, ies în o lumină strălucită după stingerea nenorocitei revoluțiuni. Se știe ce au pățit Bulgarii, cari au îndrăsnit să se rescoale în contra Turcilor. Mai multe zeci de case au fost arse și pustiite, mii de oameni și-au găsit moartea de gloanțe și de săbii, iar cei rămași în viață colindau muritori de foame și lipsiți de ori-ce adepost. Bandele bulgare fuseseră distruse de trupele turcești, mulți șefi omorâți, ceilalți se refugiaseră în Bulgaria, unde și-au alcătuit o viață comodă și liniștită. Mitru a fost singurul șef de bandă, care a continuat lupta și după stingerea revoluției și care n'a trecut măcar odată în Bulgaria. El a rămas la fața locului, dându-i-se comanda supremă asupra ținuturilor din Castoria și Filorina, adecă asupra acelor ținuturi, cari fuseseră prefăcute în adevărate pustiuri.

Turcii îl urmăreau cu îndârjire, grecii trimiseseră mai multe bande în contra lui, populațiunea locului nu-i dedea tot sprijinul cuvenit. Totuși Mitru n'a șovăit, nu s'a descurajat, n'a părăsit câmpul de luptă. Numeroase bande grecești au fost puse pe goană ori distruse de acest Român, care n'avea sub comanda sa decât o mână de oameni. In repețite rânduri el a fost atacat și impresurat de numeroase forțe turcești. A reușit însă, să scape în totdeauna teafăr. L'au rănit de câteva ori, dar nu l'au putut omorâ ori prinde.

Și mai avea și alte calități acest Român, pus în serviciul străinilor; era cel mai modest, cel mai puțin pretențios dintre toți șefii bulgari. Mulți dintre aceștia au reușit să-și facă averi frumoase. Mitru a trăit sărac, moare sărac și nici-odată n'a căutat să-și facă reclamă și să-și pună în evidență meritele sale. Cât timp a trăit dânsul, satele bulgărești din ținutul Castoriei au rămas credincioase Exarhiei și antarții n'au avut succese în ținuturile acestea. Acum însă situația se va schimba în rău pentru Bulgari după pierderea acestui erou. De aceea Bulgarii sunt consternați.

ULTIME STIRI.

Sibiiu, 26 Martie. Adunarea de protestare contra proiectului Apponyi, convocată pe astăzi aici, a fost imposantă, participând vre-o 4000 Români din oraș și comunele învecinate. In adunare au luat cuvântul d-nii Dr. E. *Lemenyi*, Dr. N. *Comșa* și asesorul consistorial *Voileanu*, expunând situația generală politică și insistând îndeosebi asupra proiectului Apponyi. După votarea unei resoluțiuni energice, cei întruniți au făcut o imposantă manifestațiune I. P. Sale Metropolitului I. Mețianu. Raport amănunțit urmează. — *Cor.*

Budapesta. 26 Martie. O adunare convocată de Germanii din Bănat la Vârșeț a fost oprită de autoritatea administrativă.

Intrunirea membrilor senioratului evangelic din Miava (?) a enunțat că proiectul lui Apponyi *violează drepturile autonome ale bisericei evangelice.* O deputațiune va solicita o audiență la Maj. Sa, pentru a expune gravamenile acestei biserici.

București, 26 Martie. Noii miniștri au depus eri la oarele 6 seara jurământul în fața regelui.

București. 26 Martie. Noii miniștrii Spiru Haret și V. G. Mortzun, *au plecat aseară în Moldova în localitățile unde sunt răscoale.*

București. 26 Martie. Ca reforme financiare, în legătură cu actele mișcărei țărănești, se asigură că se vor modifica unele articole din legea de constituire a băncilor populare. Modificarea e menită a stârpi și camăta clandestină, care se face la sate de către unii capitaliști ai acestor bănci în chestiunea girurilor acordate la săteni. O altă reformă se crede că va fi aceea a modificărei noului tarif vamal, întru ce privește întroducerea taxelor vamale progresive asupra productelor agricole. In sfârșit se mai vorbește și de o reformă, care va privi recrutarea personagiului fiscal de la sate.

București, 26 Martie. Autoritățile centrale au primit aseară înștiințarea că *țăranii răsculați din Teleorman s'au unit cu cei din Vlașca și au pornit spre București.* In drumul lor ei procedează astfel: sechestrează pe primar și secretar comunal, taie firele electrice și telefonice, liberează apoi pe primar și secretar și apoi își continuă drumul. Aseară, pe la oarele 12 ei au ajuns în apropiere de hotarele județului Ilfov. *Numărul lor este de 4000.* Pentru a-i împedeca să intre în București s'au luat măsuri ca din trupele de geniu și ale regimentului 2 cetate să se afle câte o companie în fiecare din cele 18 forturi și trupele să împedice pe răsculați d'a trece dincoace de raza forturilor. D-l general Crăiniceanu care are paza externă a Capitalei a ordonat ca trupele din forturi să aibă »observatori«, cari să comunice la timp apropierea răsculaților și să facă acestora cuvenitele somații de retragere. In caz când țăranii răsculați vor refuza să se retragă și vor încerca să treacă de linia forturilor, e ordin ca ei să fie mitrailați. D-l general Crăiniceanu a asigurat pe rege că Bucureștiul va fi în perfectă pază. Cu toate acestea aseară s'a luat dispoziția ca batalioanele din reg. geniu aflătoare în Capitală să facă pază la palatul regal și la cel din Cotroceni.

Iași, 26 Martie. *In oraș și județ domnește liniște.* Măsurile de pază sunt menținute cu cea mai mare rigurozitate.

R.-Sărat. 26 Martie. Tot județul e în flacări. Ard casele și hambarele de porumb din Grebanu, moșia d-lui Șuțu, din Jirlau a d-lui Esarcu, din Plaginești a d-lui Nicolaide, din Macrina a d-lui Măciucescu, din Obidiți a d-lui Codreanu, din Grădiștea a d-lui Constantin Lupescu, din Hangulești proprietatea d-lui Lupescu și din Bălăceanu proprietatea d-lui Dr. Hristescu. Firele telefonice sunt distruse, iar numeroase primării devastate. *Sunt mulți morți.* Intreaga armată păzește orașul. Județul însă e fără forțe armate suficiente. Au sosit trupe de vânători și infanterie din Buzău. Toți proprietarii, arândașii împreună cu familiile lor au plecat cu primul tren spre București.

Dorohoiu. 26 Martie. Eri la oarele 12 în fața palatului comunal *a fost degradat* sergentul Drăgoi Vasile din reg. 10 Putna, pentru nesupunere. Sergentul fiind condamnat la trei ani închisoare, a fost trimis cu primul tren la Iași, la închisoarea de la Galata.

Roma, 26 Martie. D-l Tittoni, ministrul afacerilor străine va pleca Mercuri la Rappallo spre a face o vizită principelui de Bülow și se va reîntoarce Vineri la Roma.

Bibliografie.

„O alegere de Episcopi moldoveni în 1557—8“, de N. *Iorga*, a apărut din »Răvașul« și în broșură separată, 8 pag. cu o ilustrațiune, prețul 10 bani.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor respons. interim.: Victor Branisce

Dela „Tipografia şi Librăria“ A. MUREŞIANU, Braşov se pot procura următórele cărţi

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauga pe lângă portul postal arătat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Scrierĭ istorice.

Memorii din 1848—49 de *Vas. Moldovan*, fost prefect al Legiunei III în 1848—49. Preţul cor. 1 (cu posta cor. 1.10)

Viaţa şi operile lui Andreiŭ Mureşianu, studiu istoric-literar de Ioan Raţiu, prof. ord. la preparandia din Blaşiŭ, Preţul 2 cor.. plus porto 10 banĭ. Venitul curat al acestui op se va contribuì la formarea unui fond pentru Internatul preparandial din Blaşiŭ.

„Colonel David baron Urs de Margina la Solferino şi Lissa“, interesanta şi eminenta conferenţă, ce a ţinut'o d-nul colonel c. şi r. *Francisc Rieger* în reuniunile militare dela Braşov şi Sibiiu. Broşura conţine şi două portrete bine reuşite ale baronului Urs, unul din anii de mai înainte, când încă era major, ér altul din timpul mai recent; mai conţine şi o hartă a Lissei, cum şi ilustraţiunea mormêntului eroului nostru. Preţul 80 b. (plus 6 b. porto.)

„Pentru memoria lui Avram Iancu“, apelul dat către ministerul de interne D. Perczel prin d-l Dr. Amos *Frâncu*'n causa fondului pentru monument tul lui Iancu. Preţul este 1 corónă. In România 2 lei plus 5 banĭ porto.

„Pintea Vitézul“, tradiţiunĭ legende şi schiţe istorice, de *Ioan Pop-Reteganul.* Cea mai completă scriere despre eroul, Pintea. In ea se cuprind fórte interesante tradiţiunĭ şi istorisirĭ din tóte părţile, pe unde a umblat Pintea. Preţul 40 banĭ. plus 6 banĭ porto.

Lupta pentru drept de Dr. Rudolf de Ihering traducere de Teodor V. Păcăţian. Preţul 2 cor. (+ 10 b. porto).

„David Almăşianu“, schiţe biografice de *Ioan Popea.* Broşura acésta presentă şi multe momente de însemnătate istorică. Preţul 60 b. (cu posta 66 b.)

„Ţĕranul român şi ungur din Ardeal“, studiu psihologic poporal de *I. Paul.* Preţul 1 cor. (+ 5 b. porto).

„Românul in sat şi la óste“. Acesta este titlul unei nouĕ cărticele, de p-l *Ioan Pop Reteganul*, cunoscutul şi meritosul nostru scriitor poporal, a dat literaturei române. Preţul 20 b., cu posta 26 b.

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Martie n. 1907.

Renta ung. de aur 4%	112.—
Renta de corone ung. 4%	94.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 3½%	83.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	93.55
Bonurĭ rurale croate-slavone	95.45
Impr. ung. cu premiĭ	196.55
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	148 75
Renta de hârtie austr. 4²/₁₀	98 50
Renta de argint austr. 4²/₁₀	98.35
Renta de aur austr. 4%	116 40
Renta de coróne austr. 4%	98 55
Bonurĭ rurale ungare 3½%	88 65
Losurĭ din 1860	152.—
Acţiĭ de-ale Băncei ung. de credit	1766.—
Acţiĭ de-ale Băncei austr. de credit	789 25
Acţiĭ de-ale Băncei austro-ung.	669 50
Napoleondorĭ	19 14
Mărcĭ imperiale germane	117 95
London vista	241.80
Paris vista	95.57½
Note italiene	95·40

Cursul pieţei Braşov

Din 27 Martie n. 1907.

	Cmp.		Vênd.
Bancnote rom.	18.94		18 96
Argint român	18.80		18.84
Napoleondori.	18.94		19.—
Galbeni	11.20		11.45
Mărcĭ germane	117.20		117 3[illegible]
Lire turcescĭ	21.50		21.6[illegible]
Scris. fonc. Albine 5%	100.—		101
Ruble Rusescĭ	2.53		2.53

La Tipografia şi Librăria A. Mureşianu, Braşov.

Important pentru vêndĕtorii de cărţĭ prin oraşe şi têrgurĭ este cartea de rugăciune

„Lauda lui Dumneḑeu“

pentru credincioşii de religiunea ortodoxă română, cuprinḑênd rugăciunĭ de diminéţa şi de séră, la sfânta Liturgie, la taina mărturisirei, precum şi la alte multe rugăciunĭ folositóre 56 la numĕr pe 255 paginĭ, format octav mic.

Acésta carte de rugăciunĭ artistic legată este prima la Românĭ, carĭ până acuma se închinau din cărţĭ subred legate şi ordinare. Acuma nu trebue sĕ stăm în privinţa acésta mai prejos de cărţile de rugăciune ale celorlalte naţionalităţĭ. Prin cartea de rugăciune *„Lauda lui Dumneḑeu“* s'a făcut Românilor un însemnat serviciu, căci ea este o carte de rugăciune frumósă şi se póte căpĕta în diferite legăturĭ dela mai simple până la mai luxóse şi tóte în preţ fórte moderat.

Preţul lor este:

	Cor. b.
Legătură trainică négră şi aurită cu séu fără chip sfânt	—.90
Imit. de fildes în alb séu negru	1.60
„ „ „ cu încheietóre	1.80
„ „ „ cu cadriu argintat şi închiḑĕtóre	2.10
Imit. de fildes cu catifea şi închietóre	2.65
„ „ „ cu catifea şi podóbă mai mare	3.10

Vindĕtorii de cărţĭ primesc un rabat mai considerabil.

Tot asemenea atragem atenţiunea publicului asupra *„Cartei de rugăciune“ întocmite de protopresbiterul Calistrat Coca* cu aprobarea consistorului episcopesc ortodox-oriental din Cernăuţĭ, care carte format mic octav, cuprinḑênd asemenea tóte rugăciunile nóstre folositóre ar fi cea mai potrivită carte de rugăciune pentru toţĭ şcolarii.

Preţul acestei cărţĭ:

In pânză négră	cor. 1.—
„ „ „ ceva mai luxósă	cor. 1.20
„ „ „ format ceva mai mare	cor. 1.40

***Tóte acestea se pot procura prin Tipografia şi Librăria A. Mureşianu, Braşov, unde au sĕ se adreseze şi* vêndĕtorii.**